

9.

ŠMARNIŠKA

AVE MARIA.

Izhaja vsako drugo soboto
Published every second Saturday by
FRANCISCAN FATHERS
in the interest of the Order of
St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.
Naročnina \$2.00 na leto. — Subscription
Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under
permit (No. 650). authorized by the
Act of Oct. 6. 1917. on file at the
Post Office of Chicago, Ill. By
order of the President, A. S. Bur-
leson. Postmaster General

Entered as second-class matter Oct.
20, 1919. at the post office at Chicago,
Illinois, under the Act of March
3, 1879. Acceptance for mailing at
special rate of October 3, 1917.
authorized October 25, 1919.

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporoča Slovencem

1439 W. 18th St. Chicago, Ill.

Telephone: Canal 2534

Slovenska trgovina

IVAN GOTTLIEB

1821. W. 22nd Street

CHICAGO, ILL.

Tel.: Canal 3073.

Se priporoča Slovenskim
gospodinjam. Hočete kaj
poslati svojim v stari
kraj? Vprašajte za cene.
Postreženi bodete naj-
bolje.

FRANK SUHADOLNIK

veliko stori za Ave Maria in Edinost. On je zastopnik za ta dva lista
Rojaki, ali ne mislite, da tak mož zasluži, da kupujete pri njem
on ima **VELIKO ZALOGO OBUVAL**
Zanesljiva in točna postrežba
6107 St. Clair Ave. **CLEVELAND, OHIO.**

NAROČNIKOM KNJIG

Zveze Katoliških Slovencev, smo te dni pričeli raz-
pošiljati knjigo "Iz življenja Za življenje". Knjigo
je spisal naš sotrudnik Rev. John Plaznik. Vsi udje
Z. K. S., kateri so se naročili na knjige, dobijo to
knjigo pri svojem č. g. župniku ali pa pri krajevne-
mu zastopniku. Posameznim naročnikom bomo
knjigo posamezno razposlali. Za nenaročnike stane
knjiga 50 centov.

Rojaki naročajte in priporočajte to knjigo.

Pišite na:

ZVEZO KATOLIŠKIH SLOVENCEV
1849 West 22nd Street, **CHICAGO, ILL.**

NAŠI ZASTOPNIKI.

Kateri so pooblašeni pobirati naroč-
nino za "Ave Maria", "Edinost," molit-
venike in vse tiskovine.

Barberton, Ohio. — Mr. Joseph Lekšan.
Bedford, Ohio. — Mr. Frank Stavec,
Cleveland, Ohio. — Rev. J. J. Oman,
Mrs. Ivanka Gaspari, Mr. Frank
Suhadolnik, Mr. Joseph Meglich,
Mr. Anton Strniša, Mr. Jakob Res-
nik, Mr. John Mesec.

Lorain, Ohio. — Miss Frances Bombach.

PENNSYLVANIA.

Ambridge, Pa. — Mrs. Jennie Svegelj,
Beadling, Pa. — Mr. Nikolaj Simonič.
Braddock, Pa. — Mr. Joseph Lesjak.
Bridgeville, Pa. — Mr. J. Vrtačnik.
Burdine, Pa. — Mr. John Krek.
Canonsburg, Pa. — Mr. Mihael Tomšič,
Mr. John Pelhan, Mrs. Mary Beve.
Forest City, Pa. — Miss Mary Svete.
Johnstown, Pa. — Mr. Andrew Tomec.
Olyphant, Pa. — Miss Mary Zore.
Pittsburgh, Pa. — Mr. John Golobich,
Mr. John Bojanc, Mr. Geo Witkovic,
Mr. Geo. Veselich.
Steelton, Pa. — Mr. A. Maleshich, Mr.
Marko Kofalt.

MINNESOTA.

Gilbert, Minn. — Mrs. Angela Preglet,
potovalna zastopnica za državo Min-
nesota.
Aurora, Minn. — Mr. E. Smolich.
Biwabik, Minn. — Mr. Frank Globokar.
Buhl, Minn. — Mr. Gregor Rus.
Chisholm, Minn. — Mrs. Barbara Glo-
bočnik, Rev. J. E. Schiffer.
Ely, Minn. — Mr. J. J. Peshel, Mr. A.
Otrin.
Eveleth, Minn. — Mrs. Frances Grego-
rich.
Greaney, Minn. — Mrs. Barbara Babich.
New Duluth, Minn. — Mr. Mihael Spe-
har.
Rice, Minn. — Rev. John Trobec.

Soudan, Minn. — Mr. John Loushin.
Virginia, Minn. — Mrs. Rosie Tisel.
ILLINOIS.

Aurora, Ill. — Mrs. M. Vesel.
Chicago, Ill. — Mr. F. Koren, A. Glavač.
Joliet, Ill. — Mr. Marko Bluth, Mr. Jo-
seph Muhich, Mr. Aleks Pluth, Mr.
John Kramarič, Mrs. M. Kostelic.
La Salle, Ill. — Častite šolske Sestre,
Mr. Jakob Strukel.
North Chicago, Ill. — Mr. Jos. Drashler.
Springfield, Ill. — Mrs. Kath. Andrews.
Bradley, Ill. — Mr. Michael Smole.
Waukegan, Ill. — Mr. Jos. Drashler.

WISCONSIN.

Milwaukee, Wis. — Mr. Steve Hojnik.
West Allis, Wis. — Mr. A. Kozlevchar,
Mr. John Kegel.
Sheboygan, Wis. — Mr. Michael Progar.
Willard, Wis. — Mr. Frank Perovšek.

Brooklyn, N. Y. — Mr. Joseph Skrabec.
New York, N. Y. — Mr. Math Cagram.
Newark, N. J. — Mrs. Johana Mevšek.
Denver, Colo. — Mr. Jos. Pavlakovich.
Pueblo, Colo. — Rev. P. Cyril Zupan
O. S. B.

Indianapolis, Ind. — Mr. Frank Markich.
Thomas, W. Va. — Mr. John Lahajnar,
Mrs. Mary Bulich, Mrs. Frances
Baraga.

Calumet, Mich. — Mr. J. Muhich.
Detroit, Mich. — Mrs. Anna Banks.
Iron Mountain, Mich. — Mrs. Katie
Berce.

Bridgeport, Conn. — Rev. M. J. Golob.
Kansas City, Kans. — Mr. Peter
Majerle.

Dodson, Md. — Mr. Jernej Intihar.
East Helena, Mont. — Mrs. Frances
Ambro.

St. Louis, Mo. — Mr. John Mihelich.
So. Omaha, Nebr. — Mrs. M. Petrasich.
Valley, Wash. — Mrs. Mary Swan.
Rock Springs, Wyo. — Miss Apolonia
Mrak.

ŠTEV. (NO.) 9.

MAY 1st 1920.

LETO (VOL.) XII.

Naročnina za celo leto za Ameriko \$2.00 za Evropo \$3.00

Naročnina za pol leta za Ameriko \$1.00 za Evropo \$1.50

List v obrambo sv. vere med Ameriškimi Slovenci.

Nekoliko prijateljskih besed.

„ŽE SLAVČKI ŽYRGOLIJO,” — in maj vesel se je zbudil. Malo pozno je prišla letos spomlad. Ne vem, kje se je zakasnila. Najbrže se je zbala priti na svet radi tolikih preprirov, tolike nezadovoljnosti, kolikor jo je danes na svetu. Kako naj zveseli srca. Ko so pa ta srca tako razdvojena, tako razbita, tako polna nemira in nezadovoljnosti? —

In vendar je slednjič tukaj ta ljuba pomlad. In vendar se je zbudil veseli majnik in zopet gore po cerkvah in po dobrih katoliških hišah male rdeče lučke pred kipom Marijinem in tako veselo poskakujejo, kakor bi goreči plamenčki hoteli skočiti iz rdeče posodice tja h kipu, tja k sliki nebeške Matere Marije in ji poljubiti mili obraz, iz katerega odseva tako mila, tako ljuba materina ljubezen do nas.

ŠMARNIŠKA LUČKA vse slovenske hiše, vse slovenske župnije, vsa verna slovenska srca.

Da, majnik je mesec Marijin, pa tudi mesec njenih otrok.

Mesec Marijin je, ker bode ta mesec delila ljuba Mati posebne milosti svojim častilcem. Tako milo bode gledala izmed šmarničnega oltarčka slika Marijina na nas, tako bode upirala v nas svoje mile oči, da se nam bode zdelo, kakor bi bila živa, kakor bi bila naša nebeška mati živa pred nami, kakor bi naša mati živa gledala na nas,

poslušala nas, se veselila z nami in med nami.

Maj je pa tudi mesec Marijinih častilcev. O koliko ljubezni polnih pogledov se bode dvignilo izmed množice Adamovih sinov proti šmarničnem oltarju, ki bodo to goreči, tako vroči, kakor more le ljubeče oko otročička pogledati svoji materi v oči. In ti pogledi bodo povedali Materi o vroči ljubezni, ki gori v milijonih katoliških src.

O, koliko objokanih oči, zalitih z grenkimi solzami bolečin in gorja, bode zaupno pogledalo proti temu šmarničnemu oltarju in tako zaupno, tako milo prosilo Mater pomoči in tolažbe, češ: „Mati, me vidiš koliko trpim? Pomagaj mi!”

V temnih nočeh, ko bodo milijoni spali, pa se bodo še dobre katoliške matere pomudile pod šmarniško lampico in — govorile z Marijo — mati z Materjo — o otročičih, o družinici in prosile varstva za ljubljena srca.

Koliko žašlih katoličanov, ki so že pozabili Marijo, ki so se izgubili v drvenju sveta za grešnimi strastmi, bode šmarniška lučka privedla nazaj, pred šmarniški oltar, da se bodo zopet zavedli, da bodo spoznali svojo zmoto, poklekli k pred namestnika Kristusovega in potem obhajali srečni veselo večerjo pri obhajilni mizi z Jezusom.

In še več! Po koliko katoliških župnijah se bodo vzlasti otročiči zbirali okrog šmarniškega oltarčka in objednem okrog vsakdanje obhajilne mize in se vsaki dan združevali z Jezuškom, kamor jih bode vodila nebeška

Mati Marija, da jih bode Jezus objemal, blagoslavljal in jim polagal trdne temelje za prihodnje pošteno in srečno življenje.

O, da, da: "Že slavčki žvrgolijo in maj vesel zbudi. Naj srca podarijo, kar lepi maj rodi."

Lep si, šmarniški mesec, lep! Bodi prisrčno pozdravljen! Pozdravljen šmarniški oltarček! Pozdravljena pa pred vsem ti ljuba naša nebeška Mati, Kraljica Majnika! Ave, Ave, Maria!

POSEBNO LETOS, Marija, se zaupno bližamo šmarniškem oltarju! Letos ko po celem svetu vre! Letos ko sta se peklo in svet združila, da uničita šmarniški oltarček po vsem svetu, ko se odločuje usoda narodov, ko se odloča usoda družin in src, ko se tudi naša Jugoslavija organizira, ustanovlja in ureja — da, letos — posebno letos imamo velike prošnje do tebe, o Mati Marija.

Pozna je spomlad. Zima ni pustila milim cvetkam na dan. Zima je v srcih. Duh pokvarjenosti ne pusti krščanskim čednostim na dan. Šmarniški oltar je revno okrašen. Zato pa, Mati obložen je toliko bolj z velikimi prošnjami: Za ureditev prežalostnih razmer med nami, katoliškimi Slovenci v Ameriki! Za poživljenje in prenovljenje pravega duha med nami! Za poživljenje ljubezni do Marije! Za ljubezen in edinost! Za Jugoslavijo. i. t. d. . . .

KAJ BOŠ PA TI NAREDIL, dragi čitatelj, za mesec maj? Katera bode najlepša rožica na tvojem šmarniškem oltarčku? — Poslušaj!

List "Ave Maria" je nekak stalni šmarniški oltarček med nami Ameriškimi Slovenci. Kjerkoli, kadarkoli in kdorkoli izreče že njegovo ime, pozdravi to nebeško Kraljico "Ave Maria" — "Pozdravljena! Češčena Marija!" — Kdor toraj prebira ta list obhaja nekako celo leto lepe šmarnice.

Letošnja izdaja našega lista ni povečana. Selimo se ravno in preurejamo naše podjetje. Vendar pa smo storili po svojih močeh, da smo okrasili list, kolikor se je dalo.

Veš, dragi čitatelj, kaj bode letos najlepša rožica za šmarnice? — **Nov naročnik!**

FOREST CITY ima tudi svoje težave. "Jeruzalem, Jeruzalem, ki kamenjaš one, ki so k tebi poslani," bi veljalo tudi tej naselbini. Za petnajst-letno zvesto službo faranom je dobil g. Rev. Josip Tomšič črno nehvaležnost od nekaterih svojih faranov: — kamenje nasprotovanja in javnega sramotenja. Kako se morajo Forest Cityski rdečkarji smejati, ko gledajo, kaj počno katoliški(?) možje alla Dečman proti slov. duhovniku, ki je dal naselbini vsa svoja najboljša leta in svoje moči!

Iz te naselbine nam piše naročnik: "Žalostno je, kar se pri nas godi. Naš Father Tomšič je prejel za vse

dobro, kar je storil za nas Forest Cityske rojake petnajst let, brce in preganjanje. Res obžalovanja je vredno, kar se pri nas godi. Vsi pametni možje obsojamo to početje in pomilujemo č. g. Tomšiča. Vse svoje moči je pustil tu v Forest City. Bolan je odšel od nas preteklo leto se zdraviti v Milwaukee. Toda sedaj pa za vse žrtve to sprejema. Ko se rojaki pogovarjamo o tem se pogosto spominimo na vas, g. urednik, ki se Vam enako godi. Tudi vas preganjajo možje, ki so še tako predrzni, da se trkajo na prsi češ, da so katoliški. Glavni odborniki naše katoliške jednote preganjajo Vas po nedolžnem, kaj čuda, da ta grdi zgled pohujšuje druge naselbine in da katoliški možje, ki so švigašvagarji enako nastopajo, češ če smejo glavni odborniki katol. jednote napadati duhovnika tako podlo in tako sramotno, zakaj bi mi ne? In res tukaj je med temi katoliškimi(?) možmi tudi Dečman, ki je sorodnik glavnega tajnika K. S. K. J. Zalarja. Čudno se nam pa zdi, da č. g. duhovni vodja to molče trpi, ker ako obvelja tako le početje proti našim duhovnikom od strani katol. mož, bodo kmalu isto začeli okušati tudi drugi slov. duhovniki. Č. g. Tomšiča pa naj tolaži prepričanje, da mu bode Bog plačal, njegov trud za nas."

ODBORNIKI K. S. K. J., ki ste tako krivično nastopili proti Chicaškemu župniku javno — vidite — pohujšanje katero ste dali svojim članom? Vas kaj srce boli? Se spomnite besedi Gospoda, v katerega verjete, da je Vaš Bog, ko je vskliknil: "Gorje svetu radi pohujšanja! . . . Gorje človeku, po katerem pohujšanje pride! . . . Bolje bi mu bilo, da bi se mu mlinski kamen na vrat obesil . . ." Tako toraj Chicaški župnik, mučenec katoliških odbornikov katol. jednote . . . Forest Cityski župnik mučenec slabega zgleda, pohujšanja, katerega so dali katoliški možje.

KATOLIŠKO ZAVEDNI MOŽJE, pri K. S. K. J., ali vidite kaj se godi? Boste vi molčali? Morete molčati? Boste res toliko pohujšanje mirno dopustili? — Častiti slovenski duhovniki, ali ne vidite, kako se širi "katoliški boljšeizem" — nova bolezen v vaše ljudstvo pod patronanco katoliških organizacij? Danes trpi Rev. Jos. Tomšič, jutri pridete vi na vrsto. — Nalezljiva bolezen! — Rekli so najprej, da bodo samo meniha. Rev. Jos. Tomšič ni menih! — Videant consules!

V SRŠENOVO GNEZDO smo dregnili s to opazko. To bode Zgaga imel tvarine! Toda, nič! Sto Zgagatov in tisoč Zalarjev, pa ne bomo molčali, da bi ne ožigosali, kar ni prav. — Naj nam Forest Cityski rojaki ne zamerijo. Vemo, da noben dober faran ne soglaša s tem početjem, ker soglašati ne more. Tisti pa, ki so prizadeti, nam je pa žal zanje, če so se dali zmotiti. Morda so celo naši naročniki.

Vendar naše geslo je za "resnico in pravico",

VSE ČČ. GG. SLOVENSKE DUHOVNIKE pa opozarjamo na ta le slučaj. — Gospodje, ali vidite, kam plovemo? Vas to ne bode vzdramilo? Ustanovili ste si Zvezo Slov. duhovnikov, koliko dela bi imela!

Gospodje, vi ste nam od Boga dani vodniki! Naši škofje so se organizirali. Mi, lajki, povzdiguemo svoj glas in vas v imenu vašega katoliškega naroda prosimo: Združite se tudi Vi!

NOV NAROČNIK za list "Ave Maria"!

Prijatelj, morda v kako hišo tvojih znancev še ne hodi list "Ave Maria". Kako lepo bi bilo, ako bi mu ti odprl letos v maju vrata tudi v to hišo in bi se tam vsaki mesec dvakrat oglasil pozdrav: "Ave Maria!" "Češčena Maria."

Lepa roža šmarniškega oltarčka bi bila tudi dosmrtna naročnina, na list "Ave Maria".

Lepa cvetka bi bila delnica za podjetje "Edinost".

Lepa cvetka bi bila nova naročnina na list "Edinost."

Vse to je namreč samo eno podjetje samo ena stvar. Vse je posvečeno samo enemu — Časti Božji, časti Marijini in blagru bližnjega.

RELIGIO DEPOPULATA? To ime, katero je dal Malahija sedanjemu papežu, se da različno razlagati. Jedna razlaga je sledeča, ki jo

objavlja ev. lut. "Kirchenzeitung". Glasi se: Katoliška cerkev je preobrat čudovito prestala, iz bojev in zmešnjav prišla je zmagovita, silnejša kakor kedaj prej. Če se ji le zmrači čelo, tresejo se pred njo sedanji svetni mogotci; ako stavi kake zahteve, takoj ji dajo dobre besede. Še celo komunisti so mnjenja, da s svojim bojem proti krščanski šoli nasproti katoličanom ne bodo ničesar dosegli. Ravno radi tega je mogel nek jezuitski list te dni pisati, da je napočila sijajna doba za katoliško cerkev, in da je obilo upanja, da bo cerkev zadobila vse prej izgubljene postojanke. Kolikor zmage pri katoličanih, toliko porazov pri nas evangeljskih luterancih; kolikor spoštovanja in priznanja katoličanom, toliko zaničevanja nam luterancem." Mi katoličani smo na tako priznanje lahko ponosni, posebno ko prihaja iz ust nasprotnika. Vendar se motijo jako v jednom oziru, ako menijo, da se gre pri sedanjih bojih za duševni blagor v prvi vrsti za svetno silo in moč. To ni nikakor resnica. Resnica bo, da je cerkev vsled svoje notranje edinosti in krasne organizacije vse subverzivne (po — in razdirajoče) namene in napore nasprotnikov veliko lažje zdržala kakor kako drugo versko izpovedanje. Glavna skrivnost te velikanške moči katoličanstva je pa — božja naredba je. Zato pa naše vere, naše cerkve nobena stvar, niti peklo ne more premagati.

Duhovni vodja:

Rev. John J. Oman, Cleveland, Ohio.

Predsednik:

Dr. James Seliskar, Cleveland, Ohio.

Podpredsednik in Chairman izvrševalnega odbora

Mr. Anton Gregorich, Chicago, Illinois.

2. Podpredsednik:

Mr. J. Mikolich, Sheboygan, Wisconsin.

3. Podpredsednik:

Mr. Anton Grdina, Cleveland, Ohio.

Tajnik:

Rev. K. Zakrajšek O. F. M.
Chicago, Illinois.

Pomožni tajniki:

Mr. Jakob Turšič, Chicago, Illinois.

Mr. Ivan Kušar, Chicago, Illinois.

Mr. Josip Jenškovec,
Chicago, Illinois.

Zapisnikar:

Mr. J. Mohorko,
Milwaukee, Wisconsin.

Blagajnik:

Rev. John Plaznik,
Des Plaines, Illinois.

Nadzornik:

Mr. Mihael Progar,
Sheboygan, Wisconsin.

Mr. Fr. Banich,
Chicago, Illinois.

Organizatorja:

Mr. J. Terselic, Chicago, Illinois.

Mr. M. Železnikar,
Chicago, Illinois.

ORLOVSKI SKLAD.

2. izkaz.

Very Rev. Benigen Snog

O. F. M. kot zbirka slov. naselbine v New Yorku ... K. 7.000.00
katere je poslal naravnost v Ljubljano.

John Culjan, Utica, Ill. \$1.00

Jurij Kokalj, Utica, Ill. \$1.00

Razposlali smo na vsa katol. društva okrožnice in prošnje za Orlovski sklad. Tudi vsem č. g. slovenskim duhovnikom smo poslali in jih prosili lepo pomoči in sodelovanja.

Vse rojake, vse naselbine prosimo, da porabijo mesec majnik za kampanjo, "dive" za Orlovski sklad.

Kjer potrebujejo govornika, ga jim drage volje pošljemo.

J. Turšič, tajnik.

ČRNI DNEVI V RDEČIH ČASIH.

Po časnikarskih poročilih sestavil
K.
(Dalje.)

„Da silno žalostno je, da so naši vodilni krogi tako zaslepljeni, da ne vidijo, v koliko nesrečo vodijo svoj narod. In nesrečno židovstvo! Tu v Krasnaja se je naselil Žid, ki je prava nesreča za celo mesto. Krasnaja je bilo mirno in zadovoljno mesto pred njegovim prihodom. Srečno so živeli meščani in delali in skrbeli za svoje družine. Toda od kar se je naselil ta žid tukaj začel je z vodko in zastruplja mi narod. S svojo premetenostjo si je znal pridobiti že velik vpljiv.

Pri njem se shajajo vsi naši vodilni možje in tam se veliko pije. Mojega kantorja je naredil v popolnega pijanca, tako da sem ga moral odsloviti. Več dobrih družin je v nesrečo pripravil, ker jim je zapeľjal v pijančevanje njih očete.

„Da. Enako opažam tudi med mojimi Poljaki.“

„In vendar imajo židje prvo besedo povsodi in dosežejo vse.“

„Ker imajo vse podkupljeno.“

„O, oče, ne govorite tako! Kaj če Vas kdo sliši. V nesrečo se boste pripravili sebe in nas celo družino,“ rekel je prestrašeni sin.

„Da, prav imaš, sin. Bolje je molčati, ker pomagati itak ne morem. Kdo bo vstavil tok razmer? Gotovo nas bi preganjali, ako bi čuli te besede pri vladi.“

„In vendar je težko molčati,“ je odgovoril oče Skrebensky. „Kdo more vse to videti in molčati? Poglejte, kako lezemo v nemško luteransko sužnost! Če gledamo v zgodovino in sedanje gospodarske razmere Nemčije, tedaj vidimo, da je

Nemčija prisiljena na vzhod. Na zahod se raztegniti ne more, ker je tam Anglija. Na jug nosi germansko ime in germansko oblast Avstrija. Tako smo ji na potu samo še mi.

Toda Rusija ni ž njo. Slovanstvo pa je v primeri z Nemčijo pravi velikan, ki zna postati nevaren Nemčiji, ako se zave in dvigne.“

„Da, to je res,“ pravi oče Epifanij. „Toda ta velikan spi, spi trdno spanje. In takega mora ohraniti Nemčija. Zastrupiti ga mora preje, predno vstane. Pozneje bi ne bilo več mogoče. Zato vidimo, kako se širi po Rusiji nemški vpljiv.“

„Pa še nekaj opažam,“ doda oče Skrebensky, „da se Nemčija boji katoliškega vpljiva v Rusiji. Nemški Luteranizem ve, da je silno majhen razloček med pravoslavljem in katoličanstvom, da v bistvu ni razlike. Luteranstvo in Germanstvo je pa samo en pojem. Zato Luteranstvo vidi, da je ves nemški vpljiv vničen, ako bi se katoličanstvo in pravoslavlje zblížalo. Zato jaz kot katolik silno obžalujem sedanje stremenje ruskih cerkvenih krogov, ki stremi za zblížanje Pravoslavlja z Luteranstvom. To je samo nemška propaganda v Rusiji.“

„Seveda, proti katoličanstvu sem tudi jaz,“ pravi Epifanij. „Katoličanstvo je nasprotno Rusiji.“

„Oče Epifanij, ko bi vi proučavali katoličanstvo iz pravih virov in ne samo iz pristranskih ruskih, bi sodili drugače!“

„Mogoče!“

„Poglejte, oče Epifanij. Kot starejši človek se še spominjate časa,

ko je izdal rimski papež ono encikliko o svetih Cirilu in Metodu.“

„Da. Tudi v Rusiji je vzbudila veliko zanimanje. Spominjam se onih časov, ko smo upali, da se rimska cerkev pridruži naši.“

„Dobro! Spominjate se oče, da je takrat naša vlada izdala poseben dekret, s katerim je priznala katoličanstvom v Rusiji enake pravice kot pravoslavnim razun malih izjem.“

„Da tudi tega se še spominjam!“

„In zakaj se je vse to preklicalo? Zakaj je vlada preklicala te navedbe?“

„O tem nisem še mislil!“

„Ne! Oče, vi ste trezno misleč človek in ste veliko čitali. Ali ste čitali kaj je naredila nekoliko let po tej encikliki Avstrija? Da se je tam začela gonja proti Rimu? Dokler bodo Slovani katoliki, luteranstvo ne bo prodiralo. Ali se spomnite, da je nemška vlada zahtevala veliko več denarja za zunanjo politiko? In takrat je začela Nemčija pisati, da preti Evropi „rumena nevarnost“ — Spomnite se na naše časopise, kako je začelo pisati proti Japonski, da nas je res zapelo v to vojsko, zato, da nas bi oslabilo. Ali se spomnite kajzerjevega govora v Hamburgu; ko je rekel, da ima Luteranstvo veliko nalogo na vzhodu? In ali se spomnite, da sta imela naš car in kajzer sestanek na morju pri Kijelu in da so bile kmalu potem vse navedbe katoličanov preklicane? Ali ne vidite nemškega vpljiva?“

„Na to pa nisem mislil. Vendar se jaz kot navdušen Rus ne ogrevam za rimsko cerkev. Poznate moje pre-

Mati Elizabeta.
KRALJICI MAJA...

Zelenje novo nosi plan,
ornat dehteč nadela je ravan,
na prijaznih tleh cvetlic nebroj
pozdrav pošilja svoj
Kraljici maja.

V cvetočem grmu slavec sanja,
v večerni mrak
pošilja spev, mehak, sladak,
najlepšega poklanja:
Kraljici maja.

Ves log dehti, živi, se giblje,
pomlad zeleno bilje giblje,
ki v lahni valih se priklanja,
priklanja ljubko in pozvanja
Kraljici maja.

Raz nebni svod ognjeno solnce gleda
in z mehkim prstom po dobravi piše,
ime Marijino v zelenje riše,
na bilki vsaki, glej, blesti beseda:
Kraljici maja.

Kraljici maja poje širni svet,
ji sije solnce, klije nežni cvet;
Kraljici maja tisoč src gori,
ljubezen vroča ji poklanja dar,
prižiga večno luč ji pred oltar
in tisoč ust prisego govori,
ki dan na dan doni do raja:
"Otrok sem tvoj, Kraljica maja!"

pričanje glede vaše cerkve. Veste, da sem za to, da se ji pusti popolna svoboda. Vendar pa ne mislite, da bi se s priznanjem rim. papeža priznala tudi nadoblast zapadne Evrope na Rusijo?"

"Nikakor ne! Nasprotno! Ali ne vidite, da je pravoslavna Rusija popolnoma v rokah vlade. Rusija in Nemčija želita živeti v miru. Rusija skuša ustrezati germanstvu, kjer le more. Germanstvo pa to ve in od tod tolik njegov vpljiv. Da se bode pa spletla vrv, ki bode Rusijo zvezala v nemško odvisnost in sužnost, treba pred vsem svečenstvo prepovijati z nemškim luteranskim vpljivom."

"Da, to je jasno. Moj sin je ravno prišel vprašat za svet, če bi šel, kajti vladika ga želi poslati tja. Jaz bom pa vse naredil, da to preprečim. Ne, moj sin nikdar ne bode pomagal plesti vrvi, na katero bodo obesili našo "sveto Matuško Rusijo!"

"Jaz pa nikakor ne morem videti v tem kake nevarnosti za Rusijo, ako gremo svečeniki v Berlinske šole?! Tudi ne vidim nevarnosti za našo svobodo ako se približamo Luteranizmu. Nasprotno pa vidim nevarnost za Rusijo, ako se zbliža z Rimom," pripomni mladi duhovnik, sin Epifanija, vidno razburjen.

"Da, oče," pravi duhovnik Skrebensky, "treba precej paznega očesa, da se opazi ta nevarnost."

"Ti si še mlad, sin. Manjka ti izkušenj. Dal Bog, da bi nikdar ne videl uresničenja nevarnosti, katere vidijo vsi resni možje."

"Naš vladika Moskovski je dober Rus. Nihče mu ne more očitati, da ni navdušen domoljub. Vendar on je z vso dušo za to naše prijateljstvo z Berlinom in z Luteranstvom."

"Ne čudi se. Svoje šole je naredil v Berlinu. Popolnoma nemškega duha. Saj veš, kako rad govori nemško. Ali ne bere samo nemškega časopisja?" pravi duhovnik Skrebensky.

"Da! In kako malo pa skrbi za svojo duhovsko službo! Ali ni skoraj vedno le v Petrogradu okrog vlade? Kaj je storil za svojo čredo? Mene prezira in preganja, ker se žrtvujem za narod in za narodno izobrazbo. Žalostno, vendar resnično je, da so naši vladiki samo še vladni uradniki in nič drugega. Malo jim je mari cerkev, samo da vladi vstrežajo."

"In pa vpljiv židovstva," meni duhovnik Skrebensky. "Jaz smatram židovstvo kot zaveznike tega germanstva. Jaz vidim v židovstvu na Ruskem mogočnega predhodnika nemštva. Le tako si moram razlagati početje židov, ko skušajo narod zapeljati v pijančevanje, ga moralno ubiti in ga tako narediti sposobnega ukloniti se nemškemu vpljivu. Gotovo ste čitali zgodovino Amerike. Kje je danes indijansko ljudstvo? Uničeno je. Kakor poročajo, ostalo ga je samo še nekaj stotisoč po raznih rezervacijah Amerike. In kdo je uničil ta zdravi, čili narod narave? Ali ne angleška "vodka?" S pijančevanjem in demoralizovanjem indijancev so zanesli kal smrti v narod in danes Indijancev ni skoraj več. Po nezmernih poljanah Amerike pa gospoduje oni, ki je uničil prvotne lastnike teh nezmernih dežel."

"Da! In ali ne vidimo da židovstvo počenja v Rusiji enako? Ali ne vidimo, kako se širi to židovstvo s to vodko po vseh naših mestih, vaseh in trgih? Ali ne vidimo, kako zastruplja ravno s tem strupom dobri in verni naš Ruski narod? Poglejte Krasnajo!" stari duhovnik Epifanij je govoril te besede s tresočim glasom. Bil je razburjen. Vstal je razburjenja. "Kako lepo je živelo to ljudstvo, kako dobri so bili naši možje! Kdo je pri nas vedel za pijančevanje? Komaj nekoliko mesecev imamo žida v svoji sredi, pa že toliko zastrupljenje cele občine!"

"V Petrogradu sem opazil, da se

ljudstvo že zaveda. V več časnikih sem že čital članke proti temu židovskemu delovanju."

"Da!" pravi Epifanij. "Kaj pa pomaga, ko pa vlada drži z židi? Ko vlada podpira židovstvo pri tej kupčiji! Kaj morate doseči?"

"Žalostno v resnici! Oče Epifanij, da pridem nazaj na prejšnjo svojo trditev. Od kdaj pa je začelo židovstvo ta način svojega delovanja tako navdušeno vršiti? Pred tridesetimi leti je bilo le malo čuti o tem. Danes pa? — Morda se mi boste smejali. Vendar jaz sem veliko proučeval naše razmere in se mi zdi, da je židovstvo posebno s silo pričelo delovati kmalu po oni znani encikliki Leona XIII. glede Slovanske ideje. Po mojem prepričanju sta Nemstvo in luteranstvo videla v tem klicu Rima Slovanstvo na dan nevarnost za njih nadvlado nad Slovanstvom. Zato sta si najela židovstvo, ki je itak na prodaj za vsako ceno in za vsako delo, da izvršuje njih zastrupljeno delo med Ruskim narodom. Židovstvu je to še posebno dobro došlo, ker se je itak balo pretnje Ruskega naroda. Tako so se našli skupaj trije naši najhujši sovražniki: Nemstvo, luteranstvo in židovstvo in se zvezalo, da nas uniči, ali vsaj da naš spravi v svojo sužnost."

Vsi trije so molčali na te besede.

"Da, in naša vlada in naša duhovska oblast je slepa, da vsega tega ne vidi in še celo pomaga tem svojim sovražnikom."

"To vse skupaj ni res!" je rekel slednjič mladi duhovnik, sin sveštenika Epifanija.

Razburjenje na mlademu duhovniku je bilo vidno. Videlo se mu je, da mu ni ljub ta pogovor. Hotel je odgovoriti na te obtožbe, katere je izgovoril oče, pa se je premagal. Oče je to opazil in napeljal pogovor na druge stvari.

Dolgo so se še pogovarjali o raznih stvareh. Marsikatera opazka je

še padla, ki je obsojala žalostne razmere v pravoslavni cerkvi in v ruski politiki in vladi.

Mlademu duhovniku ni bilo vse to dovolj. Bil je pač popolnoma sin časa in razmer. To kar je videl v Moskvi okrog sebe, mu je bilo tako vsakdanje in tako naravno, da ni niti mislil, da bi razmere mogle biti drugače boljše.

Dasi so mu pa ti pogovori bili skrajno neljubi, vendar pa niso izgrešili globokega utisa nanj. Bil je

preinteligenten, da bi ne bil začel o vsem tem razmišljati, je li to res, ali ne? Morda sta oče in duhovnik Skrebensky pretiravala? Ljubil je Rusijo s celo svojo mlado duhovsko dušo. Ljubil je z enako ljubeznijo svojo pravoslavno cerkev. Da bi oba ta dva bisera bila v nevarnosti?

Ne! To je pretiravanje! V tem je bil prepričan. Še le proti jutru je zaspal.

(Dalje prihodnjič.)

taj vsa bogoskrunstva; pričetkom se ti bo studilo, morda te bo celo groza bogokletstev! Toda le korajžo na dan! Čitaj še naprej! Groza te bo kmalu minula, nekaka hladnost, brezbriznost bo obšla tvojo dušo — in konec konca bo, kar sem rekel: "Moj recept ima svoj učinek." Vse drugo pride potem samo od sebe! Da bi hodil v cerkev? Po kaj? Da bi poslušal pridige? Čemu? Da bi poslušal vedno nauke o križih, trpljenjih, potrpežljivosti, dolžnostih, odgovornostih? To so pač pridige v brezverskih časnikih veliko lepše! Da bi šel k spovedi? Da bi mi spovednik morda prepovedal citati take brezverske liste!

Da, čitaj, pravim, čitaj, kolikor le moreš! Posebno čitaj **nenravne** knjige! Nevera in nenravnost korakati vedno skupaj, sta kakor brat in sestra. Nevera vedno opravičuje nenravnost, ta vedno in vedno zdihuje: "Ko bi le Boga ne bilo!"

Zatoraj, pravim, čitaj, čitaj! Moj "recept" bo učinkoval sigurno! Najbolje bo, če se poslužuješ mojega recepta v "dobrih časih", to se pravi v **Tvojih mladih dneh**, ko živi človek tako tja v en dan, ko ima dovolj zaslužka in nikakih skrbi!

Čitaj, to bo — kakor oglašajo listi — najboljša "spring-tonic", najboljša "spomladanska" medicina. Ob času sreče, ko se ti dobro godi, "Ti ni potreba Boga", kakor trdiš ti in drugi tvoji prijatelji.

"Tega recepta so se posluževali in se ravnali po njem že milijoni, pri vseh je imel učinek, vsi so prišli do popolne — "svobode".

Ta "recept" je iznašel doktor Lucifer, daje ga zastonj, želi le, da bi ga ljudje rabili do skrajnosti. On pravi: "Imam še dovolj prostora v peklu!"

ODKOD BREZVERSTVO?

Piše Rev. J. C. Smoley.

Odkod pride to, da so premnogi, ki so bili prej dobri katoličani, prišli ob sv. vero? Podajam danes "recept", kako je najložje priti ob vero. Kako priti ob vero? Nič ni ložjega, ko to! Bilo je to vedno prav lahko, dandanes je to otročja igračka. Čemu toraj "recept"? Samo za to, da bo vsak videl in spoznal, kako človek najložje izgubi vero, da bi se vedel pozneje varovati.

Evo Vam "recept"!

ČITAJ! — Čitaj vsako neumnost, čitaj vsako laž, ki je pisana proti katoliški veri! — Čitaj vsa obrekovanja proti cerkvi, proti papežu, proti škofom, proti posameznim duhovnom, posebno če jih prinaša kak "would-be" katoliški list! — Za dva centa — morda celo zastonj prihajajo na Tvoj dom — dobiti je dandanes takih listov na kopice! Ako pa ne čitaš rad, ker morda nimaš časa, ali ker morda slabo vidiš, ker Te morda bole oči, potem pa rabi in se poslužuj svojih ušes —, poslušaj vse, kar Ti je povedal tvoj prijatelj "Vsaj je tako v listu" . . . Verjemi, moj predpis ne bo izostal brez posledic.

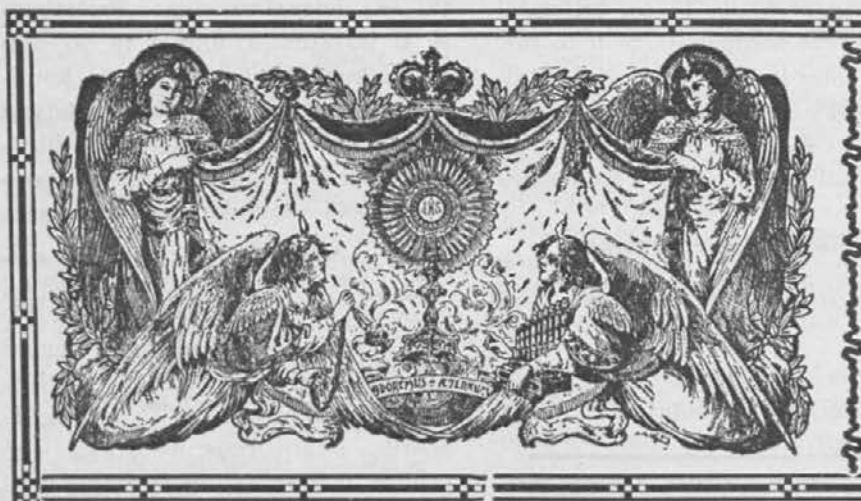
In to je moj cel predpis, "recept". Bo li imel včinek? Gotovo, za to se ne boj! Jaz Ti dam garancijo, kakor jo dajejo razne trgovine s svojimi

oglasil, če se tudi kupec včasih "nabriše." A z mojim receptom se ne boste "nabrisali". Prevzamem vso odgovornost, dasi jo drugi glede oglasov odklanjajo! Jamčim Ti, da bo moj "recept" pri nekaterih imel učinek že v 5 minutah, pri nekaterih učinkuje hitreje, pri drugih počasneje, vse zavisno od konstitucije človeka — učinkoval pa bo moj predpis sigurno — without failure! Morda dvomiš? Premisli vse še enkrat! Ni li to čisto naravno? Vse te brezverske neumnosti so pisane tako "verjetno" — pisane posebno za ljudi, ki nimajo navade, da bi o stvari globlje mislili — in takih imamo 99 odstotkov vseh zemskih prebivalcev —: Veselite, radujte se življenja, kaj boste skrbeli za večnost, vrag naj vzame vso večnost! Ni-li to krasneje slišati nego li nauke o samozatajevanju, o trpljenju, potrpežljivosti, vdanosti v voljo Božjo in molitvi??

Zatoraj čitaj! Čitaj prav pridno! Čitaj posebno vse to, kar naj bi dokazalo, da ni Boga, ali da je "dvomljivo", da Bog sploh biva.

Zatoraj čitaj, da si potomec opiče — imelo bo svoj učinek!

Čitaj vse, kar bo pisano proti Božanstvu Jezusa Kristusa, čitaj vsa obrekovanja cerkve in duhovnov, či-

ČASTNA STRAŽA PRED TABERNAKELNOM.

GLASILO ČASTILCEV PRESV.
REŠ. TELESA.

Urejuje Rev. J. J. Plaznik
Des Plaines, Ill.

KAKOR je že razvidno iz tega, kar je bilo pisano prej, je češčenje presvetega Rešnjega Telesa in bratovščina imenitnejša, kakor vse druge bratovščine in največje važnosti.

Njen namen ni, da častimo kakega svetnika, ampak Jezusa Kristusa samega, kateri živi pri nas v najsvetejšem zakramentu. Nobeno drugo delo se ne more primerjati s tem. Kakor je Jezus vzvišen nad vse svetnike, tako je vzvišeno češčenje presvetega Rešnjega Telesa nad vsako drugo češčenje.

Namen te bratovščine ima tudi namen vzvišenejši nad vse druge namene, da posvečuje duše s prejetjem Jezusa v najsvetejšem zakramentu. Ni boljšega sredstva za zveličanje duš, kakor prejetje našega Gospoda v zakramentu ljubezni. Namen bratovščine presvetega Rešnjega Telesa je samo ta, da zbližuje duše z Jezusom, da ljudje spoznavajo, ljubijo in časte Gospoda v zakramentu ljubezni in da jih vodi k pogostemu prejetju.

Po svoji ustanovitvi in naravi zavzema ta bratovščina prvo mesto med dobrimi deli. Do tega sklepa pridemo tudi, če pomislimo kake posebne predprave ima in koliko posebnih milosti so deležni njeni člani. Kdor se hoče o tem prepričati, naj še enkrat prebere, kar sem pisal v odpustkih; da vsak član lahko

prejema vsak dan en popolni odpustek, da lahko dobi število popolnih in delnih odpustkov postaj Najsvetejšega zakramenta, če zmoli v cerkvi šest očenašev, češčenamarij in častbodi; da lahko prejmejo vsako leto drugega avgusta v vsaki cerkvi odpustke porcijunkule.

Zato lahko rečemo, da ni bratovščine, kakoršna je bratovščina Najsvetejšega zakramenta in tudi ni nobena tako primerna potrebam današnjega časa. Ta bratovščina odgovarja najnujnejšim potrebam naših duš in zadostuje najgorečnejši želji svete cerkve, ker razširja češčenje presvetega Rešnjega Telesa, posebno s prejetjem svetega obhajila. Zato pa se ta bratovščina tudi tako hitro razširja. Ali bomo Slovenci zopet zadnji?

Omenil sem že, da je ta bratovščina najtesneje združena s češčenjem Marijinem. Zato ne moremo Mariji v dar za mesec majnik darovati lepšega daru kakor, da se pridružimo častilcem njenega sina. Marija je tako tesno združena z ustanovitvijo presvetega Rešnjega Telesa, kakor z včlovečenjem. Da je Beseda meso postala, smo dolžni hvaliti Mariji. Njena svetost je prinesla Boga na zemljo in Jezus je bil Marijin dar za Božič. Sveta evharistija pa je ponovno včlovečenje. Sveta evharistija je telo Zveličarjevo, katero je vzel iz Marije, da nam je da pri

svetem obhajilu. Marija je začetek Kristusov. Jezus nam daje telo Marijino v zveličanje našim dušam. Ko je Marija redila Jezusa, je redila Onega, ki je imel postati hrana vernikom. Zato Marija nežno čuva in varuje sveto evharistijo.

Sveto Rešnje Telo pa je bilo tudi ustanovljeno zavoljo Marije, ker jo je Jezus najbolj ljubil. V onih tihih letih v Nazaretu je Jezus obljubil Mariji, da bo dal svoje telo njej in njenim otrokom v hrano. Pri ženitnini v Kani na Galilejskem ga je Marija opomnila na to obljubo. Ta ženitnina je podoba nebeške pojedine pri svetem obhajilu.

Veliko vaščanov se je zbralo na ženinovem domu. Ta imenitna oseba, veličastno opravljen, pelje nevesto na njen novi dom. Device popevajo na potu. V hiši so dolge mize, na katerih stoje luči in cvetlice in zbrana jedila. Ženin in nevesta zavzameta častno mesto. Jezus je gotovo na zadnjem mestu.

Ko se noč približuje, se čuje petje in smeh. Jezus je prijazen, kakor zmiraj. Marija opazuje strežnike, kako šepetajo med seboj in dajejo manjše mere vina. Marija se obrne do Jezusa z materinsko zaupnostjo: "Vina nimajo."

Le malo Marijinih besed beremo v svetem pismu, vsega skupaj le sedem stavkov in dva izmed teh o priliki ženitnine v Kani. Če se svet

toliko briga za izreke velikih mož, koliko bolj mora pomniti besede Matere Božje:

Marija je spregovorila le nekaj besed, a te so polne skrbi za svoje otroke. Pomen njenih besedi pa je ta: "Moj ljubi sin, daj jim sedaj vino najsvetejšega zakramenta, kakor si mi obljubil, da boš dal svoje telo in kri v jed in pijačo, da bo ta zakrament skrivnostna ženitnina, kjer e bo zvezala duša s svojim Stvarnikom."

"Moja ura še ni prišla." "Mati moja, spominjam se obljube, pa to ni ne čas, niti prostor za to. Prej moram svet pripraviti. Tedaj bom dal ta zakrament tebi pri slovesni pojedini. Še enkrat ti obljubim, da bom to storil, v potrdilo te obljube hočem sedaj spremeniti vodo v vino, ker me ti prosiš."

Dobro vemo, na kaj je Zveličar mislil: na prvo sveto mašo, katero je opravil po slovesni pojedini na veliki četrtek. Lahko si predstavljamo tudi, da Jezus ni postavil najsvetejšega zakramenta v oni sobi, kjer je jedel zadnjo večerjo, ampak v sobi zraven, kamor so mu enajsteri sledili, ko je rekel:

"Vstanimo, pojdimo od tod." Tam je čakalo dvainsedemdeset učencev, pobožne žene in Marija, da strežejo pri čudoviti pojedini.

Skrbna mati ima vse v redu. Tu je Zveličar storil to, kar je sveti Peter potem vpeljal v Rimu, kar dela katoliška cerkev sedaj zgovoril je najsvetejše besede in spremenil kruh v svoje telo in vino v svojo kri. V resnici, Marijina pojedina.

Kdo more dvomiti, da je bilo to prvo sveto obhajilo, katero je sprejemala vsak dan, od velike nedelje pa do svoje smrti? Dokler ni Jezus šel v nebesa, je gotovo sam obhajal svojo mater vsak dan. Jezus se je gotovo veselil, da je redil to brezmadežno devico z mesom, katero je vzel iz njenega telesa, Marija pa se je veselila, da je vsak dan vživala onega, katerega je skrbno gojila in redila kot otroka mladeniča in moža.

Cleveland, O. — Častiti gospod: Tukaj pošiljam \$10.00 v čast najsvetejšemu zakramentu. Želeti bi bilo, da bi člani Častne straže zdaj v začetku priskočili na pomoč vsaj s par dolarji, da bi nam mogel Father Plaznik vse potrebno urediti. Če bomo čakali na letne dohodke po en dolar, ne bomo kmalu kam prišli. Saj zdaj vsak in vsaka dobro služi; če je kak izgovor, je samo ta, da manjka dobre volje. Kar damo ljubemu Jezusu, ni zgubljeno. On nam bo dajal od časa do časa zlate obresti, katerih ne vzamejo tatovi in moli ne snedo. Veselili se bomo celo večnost, da smo v življe-

nj kaj dobrega storili, posebno v čast Jezusu. Kraljica majnika želi, da ji darujemo saj enkrat v mesecu majniku sveto obhajilo; to je njej najljubša šmarnica, ki oblagodari vsako človeško dušo; podeli jej obilne milosti, je njena priprošnja vse-mogočna pri Bogu. Jaz sem sam že veliko sprejel od najsvetejše device Marije. Zahvaljeval jo bom celo večnost, za kar mi je že ona sprosila. Z Bogom!

John Intihar.

Prisrčna hvála za dar in Vaše besede. Če bi bilo več takih mož, bi bil naš imenik članov kmalu poln. Naj vas Bog blagoslovi in da obilo posnemalcev.

TVOJ NEDELJSKI TOVARIŠ.

Piše Rev. J. C. Smoley.

ČETRTRA NEDELJA PO VEL. NOČI.

Nikdo izmed vas me ne vpraša: Kam greš? — Ja. XVI., 5.

Važno, a ljubeznjivo je bilo Kristovo očitane apostolom: "Grem k Njemu ki me je poslal," je rekel, "a nikdo me ne vpraša, kam greš?"

Žalostni so bili apostoli, ker jim je Kristus rekel, da jih bo zapustil in v žalosti so pozabili vprašati: Kam greš? Imamo li koga radi in vemo, da gre od nas, ne govorimo radi o njegovem odhodu.

Kristus je vedel, da ga radi žalosti ne vprašajo; sam jim je rekel: "Ker sem vam te reči govoril, napolnila je žalost vaše srce." In vendar jim je očital: "Nikdo me ne vpraša: Kam greš?"

Važno vprašanje: Kam greš? To vprašanje bi si morali mi pogosto postaviti. Ne morda, kam gre Kristus, ker vemo, da sedi na desnici Boga Očeta Vsegamogočnega, ali vprašati bi morali sami sebe: Kam greš? Čemu si na svetu? Kaj je cilj tvojega življenja?

Sv. Bernard stavljal si je sam pogosto vprašanje: Bernard, čemu si na svetu? In mi se vprašujemo danes in si dajemo na to odgovor. Čemu smo na svetu?

1. Smo li na svetu, da bi jedli in pili?

Dragi, o bogatinu nam pripoveduje sv. evangelij, da je imel vsak dan pojedine, da z njegove mize niti drobtinica ni odpadla revežu Lazarju, skrbel je v svojem življenju res edino le za jed in pijačo; toda kak je bil njegov konec? "Umrl je bogatin in je bil pokopan v peklju," pra-

vi o njem Kristus. Jed in pijača toraj ni naš cilj na tem svetu!

2. Smo li na svetu, da bi si kopičili bogastvo?

Judež nabral si je nekoliko denarja, in ta denar ga je prignjal v obup. In Kristus nam pripoveduje o bogatinu, ki ni vedel, kam bi šel s svojim premoženjem. "In je rekel: To bom storil: Poderem svoje shrambe in postavim si nove, in spravil bom v nje ves svoj pridelek in imetek, in porečem svoji duši: Duša, imaš nakopičenega blaga za mnoga leta: počivaj, jej, pij in se raduj! In rekel je Gospod: Blazni, še to noč bodo zahtevali, od tebe tvojo dušo, in to kar si pripravil, čegavo bo? In tako, pristavil je Kristus, kdor zbira zaklade, ni bogat v Bogu."

Smo li za to na svetu, da bi si pridobili čast in slavo?

Glejte, kralj Salomon je bil v slavi. In vendar kaj je rekel sam o sebi? "Pristudilo se mi je moje življenje, ker sem videl, da so vse stvari zle pod solncem."

Kaj je toraj namen, cilj našega življenja? Dragi, Kristus je ta naš namen kratko označil, ko je videl, kako ljudje skrbje za obleko, za hrano, za telesne zadeve, pritem pa pozabljajo na Boga: "Ne skrbite, kaj boste jedli, kaj boste pili . . . ampak iščite najprej Božjega kraljestva in njegove pravice."

Božje kraljestvo moramo toraj iskati, za to moramo skrbeti, da bi se je pridobili s dobrimi deli. Iz tega vzroka je rekel Gospod Marti, ki se je pritoževala, da ji Marija ne čepomagati: "Marta, Marta, skrb si in veliko prizadevaš; toda le jedno je potrebno." In to jedno, ki je potrebno, je, da skrbimo za večno iz-

veličanje. Zato je rekel Kristus: "Kaj pomaga človeku, če si ves svet pridobi, na svoji duši pa škodo trpi?"

Dragi moji, nagi, praznih rok smo prišli na ta svet. In ta svet nam ponuja toliko priložnosti, da bi si nakopičili zakladov za nebesa. Skrbimo toraj za večnost. Pride tudi za nas ura, ko se nam bo treba ločiti iz tega sveta, zapustiti vse; blagor nam, ako bomo imeli pripravljeno bivališče v nebesih!

Da je Bog, da bi vsakdo izmed nas, ko pride naša smrtna ura, ko bo zapuščal to solzno dolino, mogel reči, kar prav iKristus v današnjem evangeliju: "Grem k temu, ki me je poslal . . . grem k Očetu." Amen.

PETA NEDELJA PO VELIKI NOČI.

Ako boste prosili Očeta v Mojem imenu, dal vam bode. —

Jan. XVI., 23.

Eden zadnjih opominov, ki jih je dal Kristus svojim apostolom, je bil, da bi molili: "Prosimo, in prejeli boste."

Je to važen opomin, zakaj z molitvijo si izprosimo od nebeškega Očeta raznovrstnih darov, z molitvijo si lahko tudi nebo odpremo. Toda na jedno stvar treba obrniti pozornost: Kristus nam podaja tudi lastnosti, katere mora imeti molitev, da bi bila dobra, On pravi: "Ako boste prosili Očeta v Mojem imenu, dal vam bode."

Kaj pa se pravi: V imenu Jezusa prositi?

V imenu Jezusa prositi se pravi:

1. Prositi vsled zaslug Jezusa

Kristusa.

Smo grešniki, radi svojih grehov ne zaslužimo ničesar drugega kot kazni. Če molimo, ne smemo misliti: Bog, jaz zaslužim to, jaz potrebujem to, za kar prosim, daj mi to; mi moramo pomisliti na svoje grehe in vedeti, da nismo vredni, da bi se Bog ljubeznjivo na nas oziral; prositi moramo kakor evangelijski cestinar: "Bog, bodi milostljiv meni grešniku! Sami ničesar ne zaslužimo od Boga; toda neskončne zasluge nam je zadobil Kristus s svojim trpljenjem in svojo smrtjo; in te zasluge se mora sklicevati pri naših molitvah. Zato pa sv. cerkev zaključuje vse molitve z besedami: Per Jesum Christum Dominum nostrum . . . Po Jezusu Kristusu Gospodu našem ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha na vekov veke; sv. cerkev se vedno sklicuje na zasluge Jezusa Kristusa.

2. V imenu Jezusa prositi se pravi, prositi tako, kakor nas je Jezus naučil.

Nam je li povedal, kako naj molimo. Seveda, in ne samo enkrat. Poglejmo Ga, kako moli na Oljski gori. Ko je prišel na kraj, kjer je hotel moliti, "padel je na svoj obraz," pravi evangelist. Kako krasen zgled molitve! In sedaj pa pomislimo mi, kako molimo mi! Mnogokrat niti kolena nočemo pripogniti k molitvi, kako smo leni, kako se zaničujemo obnašamo. To ni imolitev po zgledu Kristusovemu, to ni imolitev, kakor nas je učil moliti Kristus!

Kristus je molil: "Oče, ako mogoče, naj gre ta kelih od mene." Poglejmo gorečnost Njegove molitve! So li naše molitve tako goreče?

Kako malo mislimo mi pri svojih molitvah; z ustmi sicer izgovarjamo besede, toda naše srce, naša duša ne ve ničesar o tem, kar usta govore.

Sv. Bernard je imel čudno prikazen. Ko so v samostanu menihi opravljali svoje molitve, videl je, kako je pr. vsakem stal angelj in zapisoval v knjigo; pri enem s zla-

tom, pri drugem s srebrom, pri tretjem s črnolom, pri četrtem z vodo, pri nekaterih pa sploh ni zapisal ničesar. Sv. Bernard je premišljeval, kaj to pomeni, in Bog mu je to razodel. Z zlatom je angelj zapisoval pri teh, ki so goreče in s čistim srcem molili; s srebrom pri teh, ki so molili z gorečnostjo in spokornostjo; s črnolom pri teh, ki so molili le iz navade, a imeli vsaj nekoliko pozornosti; z vodo pri teh, ki so mislili na vse kaj drugega, kakor na molitev; ti pa, pri katerih so angelji žalostno stali in niso pisali, so bili ti, ki so mislili na ostudne reči.

Prijatelji moji, kako so zapisane vaše molitve? In pri nas stoji angelj varuh in zapisuje naše molitve; opravljajmo jih toraj z gorečim, čistim srcem, da bo naša molitev, kakor je bila molitev Gospodova na Oljski gori, potem bo naša molitev v imenu Gospodovem in bo uslišana.

Toda Gospod je molil na Oljski gori: "Oče, ne Moja, ali Tvoja volja naj se zgodi!" Moli, vdan v voljo Božjo! Take naj bodo naše molitve! Mi ne vemo, je li to, za kar prosimo, v našo korist; Bog, naš Oče ve to, zato pri vsaki molitvi vzdihnimo: Tvoja volja naj se zgodi!

Take lastnosti naj ima toraj naša molitev: Prosim vsled zaslug Jezusa Kristusa, molimo, kakor nas je naučil Gospod, molimo spokorno, goreče, vdani v voljo Božjo; potem se bo tudi nad nam izpolnila obljuba Gospodova: "Ako boste prosili Očeta kaj v Mojemu imenu, dal vam bo." Amen.

NEUMRJOČNOST DUŠE.

"Po smrti je vsega konec," pravijo dandanašnji "modrijani." Da ovržemo to trditev, hočemo navesti misli nekaterih znamenitih modroslovcev. Ti nam bodo pokazali, da je nauk o neumrjivosti duše posledica logičnega mišljenja in da je ob-

jektivno modroslovje neumrjivost duše vedno priznavalo.

Pri Platonu čitamo:

"Pomisliti moramo, možje, da potrebuje duša, ako je neumrjiva, negovanja ne samo za ta čas, (ki ga imenujemo življenje), marveč za vse čase, in imenovati moramo to veliko nevarnost, ako kdo dušo zanemara. Seveda ko bi bilo s smrtjo vsega konec, potem bi bilo to jako dobro za hudobne ljudi, ker smrt bi jih rešila hudobnosti glede telesa in glede duše. Ker je pa duša neumrjiva, ni drugega izhoda za njo pred zlom, kakor da postane, kolikor more, dobra. (Sokr. p. Pisto, Phaedo 107.)

"Ko se človek približuje smrti, nastaja pri njem strah in skrb, katerih prej ni poznal . . . Od strahu presunjen začne preiskovati, ni li storil kake krivice. Kdor najde prestopke v svojem življenju, se boji bodočega življenja; kajti pripovedke — tudi če niso resnične — ki jih pripovedujejo o življenju pod zemljo, da se mora namreč ta, ki je storil krivico, pokoriti za njo, ga mučijo." (Plato, de republ. 330.)

Cicero pravi:

"Ako je splošna sodba in ako so vsi v tem jedini, da s smrtjo ni vsega konec, potem moramo tudi mi to priznati." (Cicero, Tusc. I., 15, 31.)

Vera v neumrjivost duše je splošna pri človeštvu; omenjamo samo še Seneko, Aristotela, Homera, Hesioda; pri Egipčanih Dijodora; pri Kitajcih Remuzata.

Toda jedna imponujoča resnica ostane za vse:

Vzemimo, da duša ni neumrjiva, da ni Boga, da ni nebes, potem sem bil vsaj v tem življenju srečen in sem pri vseh ljudeh užival spoštovanje, ako sem svojo dušo obvaroval strastij; kajti že tu so nesrečni in zaničujemo ljudi, ki napolnjujejo svojo dušo s strastmi. Ako je duša v resnici neumrjiva, in to nas uči naša sveta vera, potem nisem bil samo srečen na tem svetu, marveč bom srečen i v večnosti.

DVA VELIKANOČNA VEČERA.

Rev. J. Plaznik.

(Dalje.)

Marje je prišla domu zelo potrta. Vse praznično veselje je zginilo. Oblak za oblakom je zatemnjeval njen um. Še isto jutro se je jokala, ko je duhovnik živo opisoval trpljenje Kristusovo, samo da je toliko bolj povzdignil veličastnost njegovega vstajenja. Srce ji je trepetalo ob misli na Jezusa v vrtu, ko je Marija videla svojega ljubljence. Aleluja se je glasila v njenem srcu in nje duh se je dvignil pri pesmi:

O filii et filiae!

Rex coelestis, Rex gloriae.

Ta veličastni kralj nebeški jo je klical k sebi s čudno silo. Sedaj pa je prišla ta svetna ljubezen, ki je spodrinila iz njenega srca in tema vse drugo. Besede njene prijateljice so jo zbudile, napolnjeval jo je strah, da zgubi, kar je vedno upala, da je njeno; izginila je junaška požrtvovalnost. Misel jo je mučila, da si je Gabrijel zbral drugo in je za njo zgubljen za vedno. Mehanično je izvrševala svoja opravila. Ko ji je oče resno zapovedal, naj se napravi, da gre v cerkev, je oblekla svoje novo krilo in šla doli, da počaka očeta. Tu je čula glasove iz parlorja. Bila je radovedna, vendar ni mogla vstreti svoji radovednosti, ker so bila vrata zaprta. Vsedla se je, ko se vrata odpro in vstopil je nekdo, ne njen oče. Komaj je spoznala obiskovalca, ko je ta že stopil proti njej in jo prijel za roke, rekoč:

“Hočeš iti z menoj v cerkev to velikonočno jutro?”

Dobro je razumela to vprašanje. Sklonila je glavo, ko je Gabrijel dodal:

“In vsak praznik od danes naprej?”

Bila je polna veselja in zmage.

“Da, Gabrijel, rada grem s teboj to velikonočno jutro in vsak praznik od danes naprej.

Njen glas je bil tako glasen, da jo je ljubimec skoro začudeno pogledal. Ni vedel, da pomenijo njene besede odpadnost in da hoče zadušiti nek glas v sebi, glas vstalega Zveličarja.

“Potem veš, Marje, da sva zaročena. Davno prej, predno pride še ena velikanoč, bova poročena. Tvoj oče mi je dal dovoljenje, čakam samo tvojega.”

“Jaz sem privolila,” je zopet rekla Marje z glasom, ki ne pristojajo za ljubljencem. Dekle je zatajila ono obljubo, katero je napravila pri vstajenju.

Ko sta korakala skupaj, je nek oblak vedno obsenčeval sinjino njene razuma; zrak ni bil več tako prijeten in ona veselost, s katero narava proslavlja središče vseh skrivnosti, ni bila čista. Cerkevno opravilo se ji je zdelo brezpomembno. Ni slišala pridigarjevega glasu, ampak glas njenega ljubitelja, ki jo vprašuje, če hoče postati njegova žena. Nekolikokrat se ji je zdelo, da je pusta notranjščina zginila. Ni več videla pridigarja, ampak trudno postavo frančiškanovo v zlati obleki, poslušala je njegove opomine, vdihavala vonj velikonočnih lilij in poslušala zmagovalno himno. Takoj pa je zopet opazila, v veliko zadovoljnost seveda, kako jo dekleta zavidljivo gledajo, ker dobro razumejo, zakaj je skupaj z Gabrijelom. Zunaj so jima častitali. Pri vratih svojega stanovanja ji je pastir še rekel:

“Predno poženo cvetlice svoje glavice, moraš biti moja.”

Zopet je obljubila in stegnila svojo roko, da ji da prstan z geslom začrtanim na notranji strani, katerega je nosila neka druga roka, roka njegove matere. Obljubil ji je, da jo bo obiskal zvečer. Čakala ga je ter

držala roki na srcu, da ga veselje ne razžene.

Ko se je zmračilo, je čula njegovo roko in vedela, da zbira čedo, da jo zapre čez noč. Šla je na vogal, da vidi njegovo prožno obliko. Sicer je bila boječa in se je skrila opazovalcem. Tisti večer sta sedela skupaj v najboljšem parlorju. Gabrijel je govoril o pomenu tega dne in tudi omenil, da sovraži papiste.

“Moj ljubi, ti bi gotovo ne maral nikoli vzeti takega človeka, kaj?”

“Kake čudne stvari sprašuješ, moja draga. Gotovo ne, četudi bi ne bilo nikogar drugega na svetu. Ti romanisti so prokleta sekta.”

Od tedaj je bil njen odpad popoln. Svojemu ljubemu se nikoli ne odreče. Kar stresla se je ob misli, kaj če bi zvedel, da je skoraj pristopila v to sovraženo vero.

* * *

Ko je čas hitel v večnost in se je velikanoč zopet približevala, je bila Marje že davno žena Gabrijelova. Njeno veselje je bilo spočetka zelo veliko. Pastir je bil ljubeznjiv mož. Marje pa je videla, da stoji med njo in Gabrijelom senca, temna in grozeča, drugič zopet pomilovalna in žalostna. Bila je podoba Kristusova, katero je zavrgla. Bila je bleda in tanka. V njenih očeh je bil preganjajoč pogled, ki je kvaril njeno veselje. V njenem srcu je vilikanski strah moril njen nasmeh in zastrupljal njeno veselje. Čutila se je osamljeno, da je večkrat šla na pašnik, da je bila v bližini njenega moža. Med obema pa se je dvigala neka čudna meja. Hodila je med čedo, ker je našla tolažbo med mutasto tovarišijo. Večkrat je gladila njene mehke odeje. Mutasta tovarišija se ji je zdela najpripravnejša, ker si ni upala pogledati proti nebu, katerega je zapustila. Molila ni nikoli. Bila je

njena kazen, da se pogreza globlje in globlje in išče tolažbe v zemlji.

Ko je prišla velika sobota, se je mehanično pripravila na drugi dan in hitela na pašnik, kjer jo je Gabrijel hladno pozdravil, kakor je bila njegova navada zadnje čase. Ko je šla od njega, ji je bilo lažje. Sprehajala se je med kravami in posebno nagovorila one dve, katere je imela najrajše, Lisko, lisasto kravo vdove in Mavro, črno kravo njenega očeta. Krave so sklonile glave in opletale z repom, kakor v pozdrav.

Naenkrat se je Marje vstavila. Blizu pašnika je bila Nana, pevajoča velikonočno pesem. Marje je zazeblo. Zavrgla je Nanino prijateljstvo. Nana jo je opazila, prišla blizu in jo pozdravila.

“Veselo velikonoč, Marje!”

Kakor bi jo bil kdo udaril, je Marje zbežala in se skrila za kravami. Nana pa se na frančiškanovo priporočilo ni dala kar tako vgnati. Šla je k njej in rekla:

“Zakaj begaš pred menoj in zakaj si nesrečna?”

“Ker sem zatajila Gospoda, kakor Peter.”

“Petru je bilo odpuščeno. Pater Polikarp bo ostal tukaj cel teden.”

To je bil lep, jasen večer. Marje je stala nepremično. Zopet je čula glas Gospodov. Gabrijel je prihajal proti njej. Zatrobil je nekaj melodij, da naznani čedi, da je čas, da odri-nejo domov. Kakor divja je Marje hitela k njemu in se ga oklenila.

“Gabrijel, predno zopet posije velikonočno solnce, ti moram vse pripoznati.”

“Marje, kaj si storila?”

Vprašanja še čula ni. Hitela je pripovedovati, kaj se je godilo z njo pred enim letom. Tedaj bi bil Gabrijel zbesnel ob taki novici. Sedaj pa je bil čudovito tih in trdno prijel svojo ženo. Povedal ji je, da ga nekaj vleče v katoliško cerkev, posebno še tukaj, ko se zbirajo kristjani skrivoma kakor nekoč v katakombah. Ko je Liska zbolela, je bil več-

krat pri vdovi in opazil, da ste vdova in njena hči katoličanki. Občudoval je potrpežljivost mladega dekleta, ki je bila pohabljen. To ga je gnalo, da je začel proučavati katoliško vero. Pri bolnici je srečal tudi frančiškana, ki mu je dal tudi nekaj knjig. Na velikonočno jutro hoče prejeti sveti krst.

Tu sta stala dolgo časa; prvič v življenju sta čutila, da sta eno srce in ena duša. Vedela sta, ko bodo zvonili velikonočni zvonovi v danski cerkvi, kamor sta hodila, pri franco-

ski hugenotski cerkvi, novi angleški cerkvi, da ne bosta šla v nobeno izmed teh, ampak k oltarju Gospodovem v španski hiši, kjer se resnično praznuje vstajenje Gospodovo in dorovala čisto daritev nove zaveze.

Krave so ju začudeno gledale, dokler ni pastir zatrobil in dal znamenje za odhod. Njegove melodije so bile tako vesele in sladke, da so pretresle Marji srce. Njeno srce je bilo, kakor spokorjeni Magdaleni prvo veliko nedeljo.

(Konec.)

M. Elizabeta.

ZA ENO . . .

Komu, povej mi majnik zorni,
Komu postavljaš svoj oltar
kar tam pod kupolo nebesno,
da solčni ga obliva žar?

Zakaj s progo krizolitno
pomladno zemljo si odel?
zakaj nedolžnobelih šopkov
si nanjo čezinčez napel?

Komu si spletel te girlande,
ki se z dreves nizzol vijo?
Komu, povej mi, zlati majnik,
natrosil cvetk si sto in sto?

Čemu si slavce v gaj priklical,
srebrne strune jim navil?
Povej, katero drago bitje
proslavljati si jih učil!

Komu pošiljaš žarke zlate,
kot da bi trosil tisoč sreč?
Komu prižigaš v tihi noči
na nebu milijardo sveč?

Moj spev in cvet in zvezde zlate:
Ne vprašaj več: komu, zakaj —
vse to za eno, najbolj drago,
vse za Marijo — njen je maj!

ŽALOSTNA SLIKA.

Ne bom opisoval razmer med nami Amer. Slovenci, ker jih vsi poznamo; rečem samo, da so silno žalostne.

Pa kdo jih je kriv? Socijalisti? Svobodomiseljci? Ali kakor se že imenujejo slovenski brezverci. Ne. Vsaj v veliki meri ne. Krivi teh naših žalostnih razmer — smo mi katoličani!

Resnica je, da naši nesrečni odpadniki zlo sejejo med narod, ga s svojimi pogubnimi nauki in zmotami, s protiverskim fanatizmom, z največjo nasilnostjo z najgrjo lažjo in hinavščino, z občudovanja vredno delavnostjo okužujejo in pehajo v propast in nesrečo.

Da, vse to počenjajo in delajo brezverci in nihče drugi. Toda kdo pa je vsega tega kriv, kdo pa je odgovoren za to, da so med nami socijalisti in svobodomiseljci nastali? Tega ni nihče drugi kriv kot nezavednost in brezbriznost katoličanov!

Tudi živina škodo dela, a kriv in odgovoren za njo je le človek.

Tako delajo brezverci med nami silno škodo, a odgovorni smo za njo katoličani.

Kako to? Le poslušajte.

Vsi amer. Slovenci, ko smo prišli iz stare domovine sem, smo bili eno; ni bilo med nami nobenih nasprotujočih si strank kot jih imamo danes. Toda ostalo je med nami par puhloglavih propalic, ki so začeli širiti med narod krive nauke in zmote s pomočjo slabih listov in knjig; začeli so ustanavljati društva in jednote na brezverski podlagi; začeli narediti mešati in cepiti; začeli sejati razdor in neslogo. Katoličani pa, mesto da bi se bili zavedli svoje dolžnosti in sprevideli, kam vse to vodi in takoj krepko nastopili proti tem brezvestnim koristolovcem, jih razkrinkali, narod pred njimi svarili, ga poučili, začeli izdajati kat. liste in knjige, agitirali za kat. dru-

štva, probudili in vtrdili katoliško zavest ter tako že v kali zatrli delo nasprotnikov, pa so vse mirno gledali in pustili, da je par propalih varalic zapeljalo in zmotilo na tisoče sicer dobrih, toda nevednih rojakov. In danes? Ali vidite, kje smo?

Ne le, da pustimo našim nasprotnikom delati, kar hočejo, temveč še sami jim pomagamo. Saj sami brez naše pomoči bi nič ne mogli; jih je pač premalo, a mi jim pa pri vsem pomagamo, da dosežejo vse, kar hočejo.

Nas amer. Slovencev je velika večina katoličanov, ali vsaj takih, ki hočejo veljati za katoličane. Res jih je mnogo med nami, posebno v krajih, kjer ni slovenskega duhovnika, ki več ne spolnjujejo verskih dolžnosti, toda prav malo jih je, ki bi ne hoteli imeti z vero in cerkvijo nobene zveze, ki bi ne hoteli biti cerkveno poročani, svojih otrok dati krstiti in biti cerkveno pokopani. Še celo v cerkev gredo o božiču in o veliki noči.

Da, Slovenca morete omajati v veri, da je mlačen in brezbrizen za njo, morete mu vzeti zaupanje do duhovnikov, morete mu vcepiti sovražstvo do cerkve, a vere mu popolnoma vzeti ne morete.

Od tod toliko število brezverskih listov med nami, da bi nas človek vodil po njih, da smo amer. Slovenci vsi brezverci in obenem toliko cerkva po katerih bi nas pa vodil, da smo vsi samo vneti katoličani.

Mi katoliški amer. Slovenci vse zdržujemo; veliko število protiverskih, protikatoliških listov (tudi par katoliških) veliko cerkev, kat. šol, duhovnikov in sester učiteljic, brezverci si pa še enega Zavetišča niso mogli napraviti, čeravno so tako "napredni." In ti revčki, ki sami iz svoje moči tako malo morejo, imajo s pomočjo nas katoličanov mogočen tisk, skoraj vse jednote in društva v rokah, da oni prevladujejo in vodijo javno mnenje.

Mi katoličani gradimo cerkve in

katoliške šole, zdržujemo duhovnike, obenem pa zdržujemo brezverske liste, ki hočejo te naše cerkve in šole podreti, duhovnike pomoriti; podpiramo liste, ki vse naše katoliške naprave spodkopujejo, naše duhovnike, nas katoličane same smrtno sovražijo, sirovo napadajo, grdo zmirjajo, neusmiljeno po nas vdrihajo, predrzno blatijo in sramotijo, kar je katoliškega.

Na eni strani zidamo cerkve, na drugi strani jih podiramo; z eno roko delamo za Boga, z drugo proti njemu. V cerkvah molimo Boga, zunaj cerkve pa plačujemo brezbožne liste, ki istega Boga napadajo, blatijo in sramote. V cerkvah kličemo: "Hosana! Blagoslovljen bodi Bog!" Po brezverskih listih pa kričimo: "Proč z Njim! Križaj Ga!" Podobni smo Judežu Iškarijotu, ki je s poljubom izdal svojega Učenika.

Samo mi katoličani smo tako slepi, nezavedni in nespametni, da se damo sami sebe zasramovati, da sami pletemo bič, s katerim nas bijejo, sami damo orožje sovražniku v roke za boj proti nam, sami zdržujemo in podpiramo boj zoper nas same sebe in proti temu, kar nam je sveto, lastnemu sovražniku pomagamo in služimo in za škodo, ki jo na mdelajo, jim še drago plačamo!

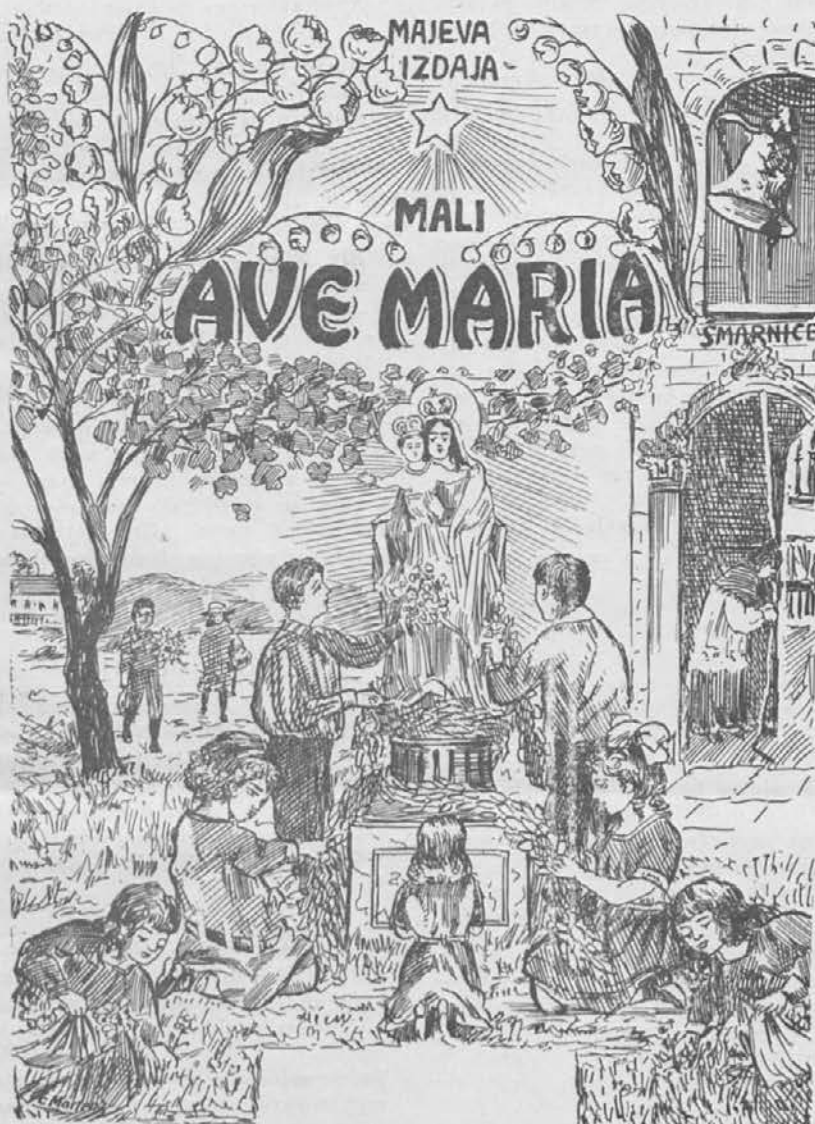
Ali ste že kdaj slišali, da bi kak socijalist podpiral katoličane, da bi bil naročen izključno le na kat. liste? Nikdar! Ne najdete tako nezavednega socijalista. Koliko je pa katoličanov, ki imajo vse mogoče liste, samo katoliških ne!

Da, brezmejna si nezavednost amer. katoliških Slovencev!

Žalostna in prečudna je slika naših razmer: Na eni strani številne cerkve, na drugi strani pa roj njim sovražnih listov, oboje pa vzdržujejo eni in isti ljudje katoličani.

Kdaj se bomo mi katoliški Slovenci zdramili in zavedli, da bomo celi katoličani in ne polovičarji?

A. Tomec.

Dragi otroci. Danes poslušajte kaj piše naša dobra Miss Cimperman iz Clevelanda, O.:

Cleveland, O.: — Tukaj Vam pošljem Money Order za \$8.00 za "Ave Maria" od tehle naročnikov... Dragi strček jaz se veselim delati za Vas. Jaz sem učenka 6-tega razreda v St. Vitus School. Vaša

F. Cimperman.

Draga Frances: Zelo sem ti hvaležen za tvoje navdušenje za list "Ave Maria". Taki bi morali biti vsi naši otroci. Vidite otroci, zakaj nimate več Malega "Ave Maria"? Zato, ker ga niste podpirali in razširjali in ni imel dovolj naročnikov. Ko bi veliki "Ave Maria" ne imel dovolj dovolj naročnikov, bi tudi ne mogel izhajati in bi mi tudi cornerja ne imeli. Zato, otroci, če hočete imeti "corner" — na noge! Razširjajte list "Ave Maria". V Chicagi list Ave Maria otroci vsako nedeljo pred cerkvijo prodajajo po vseh sv. maših. Ko bi to delali otroci po vseh drugih naselbinah, bi tako vsako nedeljo prodali najmanj 200

iztisov lista to je \$20.00 na teden to je \$1000.00 na leto več. Otroci na noge.

Vaš Strček.

REŠITEV ZADNJIH TREH UGANK!

Uganka o hrastu in vejah. Hrast je leto, 12 vej so meseci, štirje gnezdi so tedni in sedmero ptičkov je sedem dni v tednu.

Računska uganka.

8	in	1	in	6	je	15
3	in	5	in	7	je	15
4	in	9	in	2	je	15

15 15 15

Rezan, zvezan, v križ dejan, tepen, bičan, v smrt peljan, pa ni Bog? — Odgovor: Žito.

Rešili so vse tri: Trail. B! C. Frances Kavčič. — Cleveland, Ohio Ana Planinšek, Gertrude Maurer, Mary Marinko. — Waukegan, Ill. Angela Petrovec. Mary Jappel, Josie Dolinar. — Rock Springs, Wyo. John Benedicic. — Virginia, Minn. Mary Deblock. — Chicago, Ill. Wm.

Bogolin. — Tioga, Wis. Angela M. Toleni. — Chicago, Ill. Mary Trček.

Rešili računsko uganko: Ely, Minn. Fr. Peček. — Milwaukee, Wis. Mary Francič. — Joliet, Ill. Ana Kramarich. — Waukegan, Ill. Ana Repp. — Johnstown, Pa. Angela Pristov. — Joliet, Ill. John J. Adamich, Katarina Gasperich, Adolf Kramaršič. — Callicoan, N. Y. Peter A. Hoge. — Houston, Pa. Josephine Tomšič.

Rešili uganko o hrastu: Joliet, Ill. Adolf Kramarich. — Waukegan, Ill. Ana Repp.

Rešil uganka o volih, kravah in ovcah: K. Poličnik, Chisholm, Minn.: Ana Klobuchar. — Bradley, Ill.: Rosie Smole.

Nekdo je rešil vse ugankje, pa se je pozabil podpisati. Čegar ime ni bilo priobčeno, naj ve, da je on tisti. Takoj naj piše.

Vaš Strček.

Virginia, Minn. — I am in the sixth grade at an Lady of Lourdes Catholic School.

Yours truly

Mary Deblock.

P. S. I am feeling very good and wish you a happy Easter.

Draga Mary: Uganke si rešila po slovensko. Drugikrat moraš pa še po slovensko pisati pismo.

Tvoj Strček.

Waukegan, Ill. — Tukaj Vam pošljem rešeno ugankjo, Drašljeva Jovita. On pravi, da ta uganka ni tako lahka. Jaz sem jo pa lahko uganila če sem prav šele 10 let stara.

Agnes Ivanetič.

Joliet, Ill. — Tudi jaz sem rešila Agnes Ivanetičevo uganko. Celi dan sem jo skušala in sem jo dobila. Jaz sem majhna in hodim v drugi razred v Šolo Svetega Jožefa.

Anna Kramarich.

North Chicago, Ill. — Naj prvo vas jaz prav lepo pozdravim. Jaz grem k svetem obhajilo za vas, na velikonočna nedelje. Jaz bom vam drugikrat kaj več pisal.

pisal. — Z Bogom.

Vas pozdravlja **Matthew Setničar.**

Joliet, Ill. — To vam pošiljam dve uganki ki sem ji rešil z lahkoto. Voščim vam vesele praznike.

Adolf Kramarich.

Johnstown, Pa. — Tudi jest stopim malo na corner, in vam sporočim da sem rešila testa uganka in številkam ako sem jest pravilno rešilo.

In vam naznanim da to ja moja parvo rešitev v vašim preluštenem listu.

In jest bi rada vidla da bi si sake teden enkrat izšel.

Jest sem 12 let stara in sem 7 razreda in hodem v katoliško šola pa ni zadostuja. z Bogom

Angela.

Joliet, Ill. — Tudi jaz sem se na meinila priti na vaš korner sem Učenka III. razrida Sem stara 9 let hodim v Solo Sv. Jožefa in pustim vas lepo pozdravit in vam voščim vesele Velikonočne praznike in bom šla k svetem obhajilu za vas na cvetna Nedelja.

In sem tudi Uganka rešila Drašlerjevi-ga Jožeta: Rezan zvezan v križ dejan tepen bičan v smrt peljan, ni Bog, ampak je snop.

Anica F. Adamich.

St. Josphes Seminary Callicoon N. Y. — Tukaj Vam pošlem eno uganko ki je sem dobil, in sem tudi dosti glavo belo preden je ven prišla.

Ta je tista uganka ki ge dala Agnes Ivanetič noter in tukaj je:

Peter A. Hoge.

Dragi Striček na konarju. Jast sem dobila list ave Marjio v roko in sem vidila deje ena uganka daber urejena in še bol pa uračunskem odelko in sem se uzela dejemom rešila in semjo in ker se na znam pisati samo birati slovensko sem pa ateto našga poprašala demi atele na puse zamene ali drugo rajžo pa bom vam pisala v angleškem jeziku če bo vam povolji Dragi stricek tukej imate uganko ceje prav

Josephine Tomsic.

Joliet, Ill. — Dabodo Otroci znali da v Jolietu nismo tozadni Orgle v Cerkvi nove in zdaj pa se na novo Spentana Cerkev kaj vi mislite dato ni nič no pato se moramo zahvaliti našemu Castitemu Gospodu Župniku no le jih imamo tudi vsi farani radi In posebnost mi Šolski Otroci. In tudi naše Šolske sestre močno spoštujemo ker nas tako lepo učijo In zdaj pa tudi vas dragi Striček lepo pozdravim In voščim vesele Velikonočne praznike da bi jih še mnogo let dočakali zdravi In veselci pa z Bogom **John J. Adamich** Učenec 6 Razreda Šole Sv. Jožefa.

Kaj pa zastavice mislite de neznam nobene pogruntat. Jaz kar tri no enpot

Chicago, Ill. — Dragi Striček: Zopet se nam približuje velikonoč katere se jas močno veselim. Ker pričakujemo de nas bojo naš gospod Župnik Zopet razveselivi iz lepim darilam za piruhe. iz pazdravom. do vseh čitateljev, lista "Ave Maria, ustajam vam udani.

William Bogolin.

Cleveland, Ohio. — Vas lepo pozdravim in Vam voščim Vesele Božične Praznike Da bi se mnogo let živeli.

Jest sem uganke tudi rešila tri jest hodim v šolo St. Lawrence in sem v osmim razredu moja učiteljica je Sr. Alacoeque.

Anna Planinšek 3581 E. 78 St.
North Chicago, Ill. — Dragi Striček

Jaz vam prvič pišem. In sem uganila dve uganke Jaz rada berem Ave Maria S pozdravom

Mary Terček.

Tioga, Wis. — Dragi Striček. Najprvo vam voščim jast kakor tudi moji stariši bratje in sestre, prav vesele zdrave in zadovoljne Velikonočne praznike, da bi jih še mnoga leta obhajali zdravi in veseli zato pa hočem prositi ljubega Boga zlasti na ta Veliki praznik za Vas in Vaše podjetje. Pošlem Vam tudi rešitev ugank, upam da sem jih sedaj pa pravilno rešila in da se nisem pomotila ko vprejšnjih. Zato se priporočam za nagrado in pošlem v ta namen 10c. stamps in upam da mi jo boste gotovo poslali.

Pozdravljam vse moje soverstnike(ce) na kornerju zlasti pa vas dragi Striček. Vam udana

Angela M. Toleni.

Cleveland, Ohio. — Vam se lepo zahvalim za darilo ki ste mi poslali in zdaj smo prav bisy ne moremo reševati ugank ko se učimo za slovesno obhajilo in se moremo učiti katekizem in sem nekaj ugank rešila Zdaj bode velikonoč in voščim vam vesele Velikonočne praznike in da bli zdravi zdaj pa videm da je tolko otrok in ugank na vasem cornerju da kmalu na bo kaj prostora in drugi otroci mislijo da nismo nič kaj brihtne glave pa smo zdaj nabrali u soli za novo Cerkev ko je post v saki šoli in smo precej na brali vas lepo pozdravim Vasa

Gertrude Maurer.

Milwaukee, Wis. — Ker se to pot oglašam prvič, naj pozdravim vse tovariše in tovarišice, ter želim vsem skupaj vesele Velikonočne praznike!

Dragi striček, da bi jih dočakali še mnogo, mnogo let, zdravi in srečni ter prepevali veselo Alelujo!!!

Mary Frančič, 311 — 2nd Ave.

Cleveland, Ohio. — Tudi jaz se prikažem malo na "corner" in Vam povem da sem rešila tisto uganko od Agnes Ivanetič kakor tudi od Josie Gende, Rose Sterk, Jos. Drašler in Annie Petek. Hudo sem se trudila da sem jih rešila ampak vse mi pa niso šle v trud. Jih je bilo precej in tudi nimam zdaj dosti časa ker je Velki teden in imamo dosti dela. Sedaj Vas pa lepo pozdravim in Vam voščim Vesele Velikonočne Prznike. kakortudi vse naročnike. Good bye

Mary Marinko.

Callicoon, N. Y. — Flu je pa letos nas terdno zadela v se studente. Samo eno par niso zboleli. Jest sem bil serečen de me ni dobilo. Tudi use Gospode je dobilo, in eden je tudi umrl.

Sneg je pa vsok tukaj in še zmiram merzlo, samo danes je malo gorko.

Dama so tudi usi zdaj pa zdaj malo bolni.

Tu je zdaj use navic ki imam zapisat, in upam de hode ta pismo dobilo vas v zdravje.

Pozdravim vas in ostanem Vaš udani
Peter A. Hoge.

North Chicago, Ill. — Jaz sem bla tako vesela za ti ste slike ker ste mi vi poslali. In naše mama je bla tudi vesela za ti ste slike ker ste mi vi poslali. In jaz bom šla ob velikonoč za vas k svetim obhajilu. Zbogom

Johanna Setničar.

Ely, Minn. — Velko lepih dopisov sem čitalo od vseh Slovenskih Naselbin le iz Našiga Ely Nabenega dasi sem tu rojena ljubim jezik Mojih staršev Vaša Najvdanejša

Kate Pešcl.

Bradley, Ill. — Jako sem vesela ker je tako dosti dopisov od naših malih.

Gotovo Vas imajo radi dragi striček ker so se začeli tako pogosto oglašati. Jas še bol slabo pišem po slovensko, ker tukaj nimamo slovenske šole ampak se doma učim od ata in mame.

Rosie Smole.

NOVE UGANJKE!

Pittsburgh, Pa. — Nekdo je kupil sto glav živine za sto dolarjev. Vole je plačal po pet dolarjev, krave po dolarju in ovce po pet centov. Koliko je plačal za vole, koliko za krave in koliko za ovce?

George Cvetič, St. Mary's School, 57th Street.

Federal, Pa. — Kralj in kmet sta imela tožbo in sodnik jima je rekel, da kdor se odreže najboljša na naslednja vprašanja, bo dobil tožbo: — Kaj je najlepše? Kdo ali kaj je najbogatejši? In kaj je najmočnejše na svetu. Kako se vi, moj itovariši, odrezali na ta vprašanja?

William Dejak, Box 117.

Veliko dopisov, otroci je moralo ostati za prihodnjo številko. Potrpate

Vaš Striček.

NAŠI NOVI DOSMRTNI NAROČNIKI.

82 Mrs. Margaret Matzele
East Oakland, Colo.

83 Mrs. Jennie Kirn
Waukegan, Ill.

84 Mrs. Ivana Bonča
Chicago, Ill.

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888

A. M. KAPSA

Slovenec pripo-
ročam svojo trgo-
vino z železnino.

Pošteno blago —
zmerne cene.

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St.
Chicago, Ill

Pridite in prepričajte se!

Severova zdravila yzdrzujejo
zdravje v družinah.

Bolečine v križu

so zelo pogosto vsled nerednih ledic.
Tak simptom je največkrat prvo
znamenje, ki vas opozarja na dej-
stvo, da ledice in mehur ne delata
pravilno. Popravijo. Rabi

Severa's Kidney and Liver Remedy

(Severovo Zdravilo za ledice), ki je
priporočljivo kadarkoli potrebujejo
ledice ali mehur tonike. Vzemite ga
proti vnetju mehurja in ledic, neod-
hajanju vode, proti otekanju goste
urine, bolečinam pri uriniranju, ote-
čenim nogam, kar prihaja vsled
nerednosti ledic. Cene 75 centov
in \$1.25 ter 3c in 5c davka. Na-
prodaj v vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

SEIZ BROS.

Priporočam vsem slovenskim
duhovnikom svojo veliko izbi-
ro nabožnih knjig v vseh je-
zikih, vseh cerkvenih potreb-
ščin, kipov, podob, svetinjic
i. t. d.

Priporočam se tudi vsem slo-
venskim društvom ri nakupu
zastav in društvenih znakov.

21 Barclay Street, New York
Telefon, 5985 Barclay.

BRAT!

Ali si že kdaj pomislil, da
je tvoja dolžnost pomagati
tvojim dragim v stari domo-
vini?

Ali si že kdaj pomislil, ka-
ko veliko dobro delo bi ti
storil, ako bi ti naročil list
"Ave Maria" in "Edinost"
tvojim starišem, ali bratu, ali
sestri, sorodniku ali prija-
telju.

Kaj bi se tebi poznalo
\$5.00. Tvoji dragi pa bi do-
bivali tako krasna lista kakor
je "Ave Maria" ali "Edinost"
skozi celo leto!

Zato naroči vsaj en list in
storil bodeš delo usmiljenja
in imel bodeš zavest, da si
storil dobro delo v obrambo
sv. vere!

V zalogi imamo, še nekaj
sto Koledarjev "Ave Maria".
Ali ni to krasna knjiga? Zato
naroči še en Koledar za Tvo-
je drage v stari domovini.
Pošli nam naslov, tvojih so-
rodnikov komur želiš poslati
Koledar in 60., lahko pošlješ
v znamkah in mi bomo po-
slali Koledar v staro domo-
vino. Premisli, da so naši
dragi v stari domovini v ta-
kih razmerah, da si ne more-
jo kupiti knjige ali časopisa.
Pomagaj jim ti, tu imaš kras-
no priložnost. Nikar jo ne
zamudi!

Piši še danes na:
"Ave Maria" in "Edinost"
1847 West 22nd Street,
Chicago, Ill.

Zaloga Slovenskih in Angle-
ških molitvenikov.

Slovenski zobozdravnik

DR. M. JOSIP PLEŠE

Ordinira od 10- ure zjutraj do 8 ure zvečer, Ordinira tudi izven določenih ur po
dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays
248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY.

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim bla-
gom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za žene in neveste, ker
imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, lino-
leum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin,
stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvoren pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." —
Trije ambulančni in bolniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki
čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovolj-
nost naroda.

Oba telefona noč in dan:
Bell: Rosedale 1881. O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA, TRGOVEC IN POGREBNIK
6127 ST. CLAIR AVENUE.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Swett Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani dobre veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima. Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življenju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne more imeti nikdar popolnega uspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco

1915

Veliko darilo

Panama 1916

TRINERJEVO AMERISKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin, korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpravi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo, vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za zaprtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoznost, pomanjkanje energije, splošno omemoglost, i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnega sistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstvo zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila. Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš bolečine v hrbtu, ali si kak ud pretegnil ali zvil, za otekline itd., ako si z njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se iskopal, boš začuden čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo uporabo: Grgranje, izpiranje ust, čiščenje ran, odprtin i. t. d.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY

1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill

